

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs VII. Domine Deus meus te speraui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Domine Deus meus in te speraui.

ARGVMENTVM.

Titulus Psalmi est ignorantia culpæ seu innocentia Dauid. Quia enim Semei Dauidi fugienti a facie Absolonis obiecerat, uir sanguinum es, reddidit tibi Dominus sanguinem domus Saul, cuius regnum tu inuastisti etc. Dauid hoc Psalmo se purgat, quod non per tyrannidem regnum Saulo ademerit, atque orat contra persecutores suos, ut eum Deus in regnum restituat.

*Probra miser passus Iemini dæ friuola Semei,
Hac stens à Domino uoce petebat opem.
Sic mundus cum probra pijs facit, omnia sana
Mente ferunt, & habent qua releuentur opem.*

Ignorantia seu innocentia Dauidis, quam cecinit
Domino propter uerba Aethiopsis
filij Iemini.

Summe pater, sine quo non est spes ulla salutis,
In manibus tota est spes sita nostra tuis.
Quandoquidem non est alius cui fidere possim,
Ne tibi fidentem deseruisse uelis.
Quem misere affligit tot millibus ille malorum,
Nec requiem pœnæ perfidus hostis agit.
Sic pater afflicto taliq; sub hoste iacenti,
Auxiliatrices porridge quæso manus.

*Precatio. Af-
fis mihi contra
meos inimicos*

Ne

Ne ferat illorum manibus data præda cruentis,
Insidias animæ qui posuere meæ.

Certo etenim si me deprenderit impius hostis,
Ut leo mansuetam dilaniabit ouem.

Sicut ouem quam nemo auida de fauce leonis
Viribus humanis eripuisse queat.

Quod si tale aliquod scelus admisisse uidebor,
Qualia multa in me deputat hostis atrox.

Si qua meis manibus patrata iniuria, cuiquam
Si mea uerba obsunt, aut mea facta nocent.

Si uolui quenquam qui commoda pacis amaret
Perdere, si damnum reddere cura fuit.

Horum si quid habet mihi quod ferus imputet hostis,
Insidias animæ ponat, ut ante, meæ.

Omnibus affligat tormentis ista merentem,
Nec cesset requiem non finire esse mihi.

Captiuo rapiat fontem de corpore uitam,
Spes & honor uitæ non sit, ut ante, meæ.

Immundo reliquæ iaceant in puluere sortes,
Sit mihi sic merito gloria nulla super.

Nunc age, nunc exurge, irascere, concipe bilem,
Quam nequeat rabidus sustinuisse furor.

Deprime ceruices elatas, sentiat hostis,
Colla superborum deprimere esse tuum.

Restitue officio quod te mandante subiui,
Ut uideant qui te deseruere prius.

Conueniet circum te plurima turba bonorum,
Et populi cætus te prope multus erit.

Hos propter cap: scepra manu, sustollere in altum,
Te hic populus regem gaudeat esse suum.

Qui

Ratio petitio-
nis, qua testa-
tur innocentia
suam. Loqui-
tur autē de in-
nocentia corā
hominibus, &
non corā Deo
ac dicit se isto
rum criminum
non esse reum,
quæ obijciant
animici.

Imprecatio cō-
tra hostes, que
cum propositi-
one conuenit.
Secunda ratio
sumpta ab eccle-
siæ commodis.
Iacet nunc reli-
gio, & cultus
Dei, ergo pro-
pter tuam glo-
riam & Eccle-
siæ utilitatem
me in regnum
restitue.

PSALTERIUM.

Qui populum Deus ipse tuum dydicat, idem
 Iusticiæ causam iudicet ille meæ.
 Tu causam discerne meam iustissime iudex,
 Si mereor, si non mens scelerata mea est.
 Perde malignantum cœtus, turbamq; rebellens
 Destruce, quæ uitijs obruta corda iacent.
 Assere iusticiæ cupidos, rege pacis amantes,
 Qui Deus & renes cordaq; cuncta probas.
 Interiora hominis qui conspicias omnia iudex,
 Quo nihil immensus iustius orbis habet.
 Auxilij Deus arma mei clypeumq; salutis
 Solus habet, duce quo per mala uictor ero.
 Subleuat ille pios & candida pectora habentes,
 Iudicat ille malos, & scelus omne uidet.
 Ingerit ille malis nullo non tempore pœnas,
 Et reprobis nunquam desinit esse minax.
 Quod nisi stulta leuis respiscat inertia uulgi,
 Iam gladios acuit, iam sua tela parat.
 Fortem letifero neruum contraxit in arcu,
 Sumta uenenato spicula felle linit.
 Iam feriet, iam percutiet mihi damna ferentes,
 Iam, uelut à flammis, impia turba cadet.
 Entamen ipse animo mala plurima cogitat hostis,
 Ingentes misero parturit iste dolos.
 Parturit iste quidem fœtum pariturus manem,
 Aut si quid uano uanius esse potest.
 Effodit puteum, foueamq; eduxit ab imo,
 Et miser in latebras incidet ipse suas.
 Ipsius in iugulum mihi tela parata redibunt,
 Quas in me fraudes texuit, ipse feret.

Comminatio
 qua aduersari
 os monet, futu
 rû ut Deus su
 mar supplicij
 de ipsis, ni pos
 nituerint.

Absolon noci
 turus patri, si
 bi nocuit.

ipse

Claudit Psal-
mum gratiarū
actione.

*Ipsē feram Domino, quas possum soluere, grates,
Iusticia nunquam deficiente Deo.
Et nomē uenerabor Olympia regna tenentis,
Cui bene conferri gloria nulla potest.*

PSALMVS VIII.

Domine Dominus noster &c.

ARGVMENTVM.

Est insignis prophētia de regno Christi,
& Rege Christo, quod humiliabitur per cru-
cem, & per resurrectionem iterum trium-
phabit, potens Dominus totius creaturæ,
etiā secundum humanitatem. Quare Ec-
clesia quę est in mundo, infantibus & lacten-
tibus similis, suum caput & Regem Chri-
stum per prædicationem Euangeliij ornabit,
& per totum mundum feret.

*Vltima prædicit morituri uulnera Christi:
Qualiter & uicta surgere morte queat.
Inuictas canit imperij super omnia uires,
Cui suberit toto quicquid in orbe manet.*

Vincenti in Githich instrumento musico
Psalmus David.

Propheta ple-
nus spiritu ad
miratur regnū
Christi tam mi-
rabili ratione
paratum & cō-
seruatum.

Imperio qui cuncta tenens dominaris & orbi
Terrarum, & quicquid machina tanta tenet.
Quam meritō tua magnificis præconia magni
Laudibus implerunt solis utranq; domum.

Quam